

POSTANOWIENIE

Dnia 31 sierpnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Bogumiła Ustjanicz (przewodniczący)

SSN Paweł Grzegorzczak

SSN Agnieszka Piotrowska (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa J. T. i in.

przeciwko Miastu W. i Hotelom [...]

sp. z o.o. w W.

o przywrócenie stanu zgodnego z prawem i o zaniechanie naruszeń,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 31 sierpnia 2018 r.,

zażalenia strony pozwanej Hoteli [...]. sp. z o.o. w W.

na postanowienie Sądu Okręgowego w W.

z dnia 4 kwietnia 2018 r., sygn. akt XXVII Ca (...),

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w W. odrzucił, jako niedopuszczalną, skargę kasacyjną strony pozwanej - Hotele [...] sp. z o.o. w W. od wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 27 lutego 2018 r. w sprawie z powództwa J. T. i innych przeciwko miastu W. i Hotele [...] sp. z o.o. w W. o przywrócenie stanu

zgodnego z prawem i zaniechanie naruszeń. W uzasadnieniu wskazano, że skarga kasacyjna jest niedopuszczalna ze względu na wartość przedmiotu zaskarżenia, która nie przekracza 50 000 zł. Rozpatrywana sprawa jest ponadto sprawą o ochronę posiadania, w której skarga kasacyjna nie przysługuje.

W zażaleniu na to postanowienie pozwana Spółka, zarzucając naruszenie art. 398² § 1 i 2 k.p.c., domagała się jego uchylenia powołując się na to, że w skardze kasacyjnej wskazała jako wartość przedmiotu zaskarżenia kwotę 66 603 zł, wynikającą z postanowienia Sądu pierwszej instancji wydanego po sprawdzeniu wartości przedmiotu sprawy, określonej w pozwie na kwotę 10 000 zł.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgłoszone roszczenie zostało oparte na art. 222 § 2 k.c., a zatem dotyczy, wbrew stanowisku Sądu Okręgowego, ochrony petytoryjnej, a nie posesoryjnej. Pomimo tego zażalenie nie mogło odnieść zamierzonego rezultatu, z uwagi na to, że ustalenie wartości przedmiotu zaskarżenia skargą kasacyjną powinno być dokonane przy uwzględnieniu wartości przedmiotu zaskarżenia podanej przez Spółkę w apelacji od wyroku Sądu Rejonowego. W apelacji wskazała, że Sąd pierwszej instancji uwzględnił skierowane przeciwko niej powództwo jedynie w 10% wartości roszczenia, wynoszącego 66 603 zł, stąd zaskarżając wyrok tylko w tej części, uwzględniającej powództwo, Spółka określiła wartość przedmiotu zaskarżenia apelacją na kwotę 6 600 zł i od tej kwoty uiściła opłatę sądową. Wyrokiem z dnia 27 lutego 2018 r., Sąd Okręgowy w W., uwzględniając częściowo tę apelację, zmienił zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego w ten sposób, że oddalił powództwo o nakazanie stronie pozwanej zaprzestania naruszeń prawa własności powodów polegających na umożliwieniu wjazdu i parkowania na terenie bliżej opisanej działki oraz oddalił apelację pozwanej Spółki w pozostałym zakresie. W orzecznictwie Sądu Najwyższego ugruntowane jest stanowisko, że skarżący nie może oznaczyć wartości przedmiotu zaskarżenia w skardze kasacyjnej na kwotę wyższą niż wskazana przez niego w uprzednio złożonej apelacji, która została następnie oddalona (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 18 grudnia 1996 r., I CKN 21/96, OSNC 1997, nr 4 poz. 42, z dnia 19 czerwca 1997 r. III CZ 25/97, OSNC 1997, Nr 10, poz. 162, z dnia 11 marca 2010 r., IV CZ 9/10, niepubl.).

W tym stanie rzeczy, skarga kasacyjna istotnie była niedopuszczalna w świetle art. 398² § 1 k.p.c., stąd orzeczono jak w sentencji (art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.).

aj